

29-03-2020

† Δ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.
 † Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου,
 τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλήμακος.
 † Μνήμη τῶν Ἅγίων Μαρτύρων Μάρκου,
 Ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου
 Διαικόνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.
 † Μνήμη τῶν Ἅγίων Μαρτύρων, Ἰωνᾶ,
 Βαραχησίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.
ΤΩΣ ΣΑΒΒΑΤΩΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.
Ὑχος Πλ. δ^ν.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Λαμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
 ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ
 βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν
 Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου
 ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ
 μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
 ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει
 δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδαισιν τὰ
 ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν
 αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων
 ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ
 πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς
 αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν
 ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς
 τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄ βυσσος ὡς ἴμάτιον τὸ
 περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων
 στήσονται ὕδατα.

Ἄ πὸς ἐπιτιμήσεώς σου
 φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
 δειλιάσουσιν.

Ἄ ναβαίνουσιν ὅρη, καὶ
 καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, δὲ
 ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, δὲ οὐ
 παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι
 καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
 φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὄρέων
 διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ
 ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς
 δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ
 οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν
 πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων
 αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου
 χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς
 κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
 ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς
 γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν
 ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν
 ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου
 στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
 πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς
 ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι,
 τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται
 αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις,
 πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

𝐖ς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἄυτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, δὸν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλω τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Ἐύλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

𝐖ς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**).

Η ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

[καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**.....**), τοῦ

τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, δόδοι πορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποινῆς ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Соὶ,** Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννᾷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀμήν.** Ψαλμὸς 140

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Сὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἔχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐβράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἣς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἔως ὅτε παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐχχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἥ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

Ἐκέραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἴ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἴ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ρῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἔκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Σπίχ. **Ἐ**ξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὄνόματί σου.

Ἐσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ Χριστὲ προσφέρομεν, ὅτι ηὐδόκησας, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Σπίχ. **Ἐ**μὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὐ ἀνταποδῷς μοι.

Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλὰ εὔδόκησον, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Σπίχ. **Ἐ**κ βαθέων ἐκέραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Χαῖρε Σιὼν ἀγία, Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον σὺ

γὰρ ἐδέξω πρώτη, ἀφεσιν ἀμαρτιῶν, διά τῆς Ἀναστάσεως.

Σπίχ. Γενηθήτω τὰ ὕτα σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ο ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθείς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς Ἀπειρογάμου σαρκωθείς, βουλήσει σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, καὶ τὸν πάλαι νεκρωθέντα ἀνθρωπὸν ἔσωσε, διὰ τῆς ἑαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Σπίχ. Εὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τὶς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμὸς ἔστιν.

Τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, δοξολογοῦμεν Χριστέ, δι' ἣς ἡλευθέρωσας Ἀδαμιαῖον γένος, ἐκ τῆς τοῦ Ἀδου τυραννίδος, καὶ ἐδωρήσω τῷ κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δόξα σοι Χριστὲ Σωτήρ, Γεί, Θεοῦ μονογενές, ὁ προσπαγεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος.

**Σπίχηρά, Τριῳδίου
Ἡχος πλ. δ'
"Ω του παραδόξου θαύματος**

Σπίχ. **Ἀ**πὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πάτερ Ἰωάννη Οσιε, διαπαντὸς ἀληθῶς, τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρουγγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερες, μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ θεόπνευστα, λόγια πάνσοφε, καὶ τὴν ἐκεῖθεν, ἀναπηγάζουσαν, χάριν

έπλοιύτησας, γεγονώς μακάριος, τῶν ἀσεβῶν, πάντων τὰ βουλεύματα, καταστρεψάμενος.

Σπλχ. “Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Πάτερ Ἰωάννη Ὁσιε, διαπαντὸς ἀληθῶς, τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερες, μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ θεόπνευστα, λόγια πάνσοφε, καὶ τὴν ἐκεῖθεν, ἀναπηγάζουσαν, χάριν ἐπλοιύτησας, γεγονώς μακάριος, τῶν ἀσεβῶν, πάντων τὰ βουλεύματα, καταστρεψάμενος.

Σπλχ. Λίνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, ταῖς τῶν δακρύων πηγαῖς, τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, καὶ παννύχοις στάσεσι τὸν Θεὸν ἰλασκόμενος, ἀνεπτερώθης πρὸς τὴν ἀγάπησιν τὴν τούτου Μάκαρ, καὶ ὡραιότητα, ἥς ἐπαξίως νῦν ἀπολαύεις ἄληκτα, χαρμονικῶς, μετὰ τῶν συνάθλων σου, θεόφρον Ὅσιε.

Σπλχ. “Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Πάτερ Ἰωάννη Ὁσιε, ἀναπτερώσας τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, κοσμικῆς συγχύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἀστατον, καὶ τὸν Σταυρὸν σου, ἀναλαβόμενος τῷ Παντεπόπτῃ, κατηκολούθησας, σῶμα δυσήνιον ἀγωγαῖς ἀσκήσεως τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος τοῦ θείου Πνεύματος.

Δόξα... Ἡχος πλ. α'

“Οσιε Πάτερ τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦ Κυρίου ὀκούσας, τὸν Κόσμον κατέλιπες, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν εἰς οὐδὲν λογισάμενος· ὅθεν πᾶσιν ἐβόας· Ἄγαπήσατε τὸν Θεόν καὶ εὔρήσετε χάριν αἰώνιον, μηδὲν προτιμήσητε τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ίνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ εὔρήσητε ἀνάπταυσιν μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων, ὃν ταίς ίκεσίαις Χριστὲ φύλαξον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίου

“Ο Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἰς ἐστιν Γίός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ’ οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἀνθρωπὸν, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεόν ἡμῶν, ὃν ίκέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφίᾳ Ὁρθο!

Καὶ ὁ χορός Πάλλει τό·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἴδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, καὶ ἀγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Γίε Θεοῦ, ζωὴν διδούς, Διὸ δόκοσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον.

Τῷ Σαββάτῳ Ἐσπέρας.

“Ηχος πλ. β’.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν,
εύπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Σπίχος. **Ἐ**νεδύσατο Κύριος
δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν,
εύπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Σπίχος. **Κ**αὶ γάρ ἐστερέωσε τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Ὁ
Κύριος ἐβασίλευσεν, εύπρέπειαν
ἐνεδύσατο.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν
εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (**ἄπαξ**).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (**ἄπαξ**).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Κύριε, ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων,
ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ
μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους,
ζωῆς, εἰρήνης, ύγείας, σωτηρίας,
ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ
ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων
τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ
ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν
κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν
ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν

καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ
τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν
μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς
ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ
πάντων τῶν προαναπαυσαμένων
πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ
ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν
καρποφορούντων καὶ
καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ
ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα
καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (**ἄπαξ**).

Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος
Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῷ
καὶ τῷ Ἄγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ
ἔσπερᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εύλογητὸς εἰ, Κύριε, ὁ Θεὸς
τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου
ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εύλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἰ, Ἄγιε, φώτισόν
με τοῖς δικαιώμασί σου.

Εύλογητὸς εἰ, Ἄγιε, φώτισόν
με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Сοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὅμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο Διάκονος: Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ὀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὀδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ὀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φιβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Сοὶ, Κύριε. Ὄτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: **Ἄ**μήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Сοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπιδε ἐπὶ τοὺς διούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φιβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἵ σοὶ διούλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἔχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ

Άγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: Ἄμήν.

Εἰς τὸν σπίχον.

Ἀπόσπιχα Σπιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἡχος πλ. δ'

Ἄνηλθες ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ὁ καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ, ἦλθες ἐπὶ θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, πρὸς τοὺς ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, πρὸς τοὺς πεσόντας, ἡ πάντων Ἀνάστασις, ὁ φωτισμός, καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Σπίχ. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Χριστὸν δοξολογήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν ψυχὴν καὶ σῶμα γὰρ ἀναλαβών, τῷ πάθει ἀπ' ἀλλήλων διέτεμε, τῆς ἀχράντου μὲν ψυχῆς ἐν Ἀδῃ κατελθούσης, ὃν καὶ ἐσκύλευσε, τάφῳ δὲ διαφθορὰν οὐκ οἶδε τὸ ἄγιον σῶμα, τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σπίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσεν τὴν οἰκουμένην, ἵτις οὐ σαλευθήσεται

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις δοξολογοῦμεν Χριστέ, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, δι' ἣς ἡμᾶς ἤλευθέρωσας, τῆς τυραννίδος τοῦ Ἀδου, καὶ ὡς Θεὸς ἐδωρήσω, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ὦ Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἀκατάληπτε Ποιητὰ οὐρανοῦ καὶ γῆς, διὰ Σταυροῦ παθών, ἐμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγασας, ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, συνανέστησας τὸν Ἀδὰμ χειρὶ παντοδυνάμῳ. Δόξα τῇ σῇ τριημέρῳ Ἔγέρσει, δι' ἣς

δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἴλασμὸν ἀμαρτιῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Δόξα Πατρὶ... Τοῦ Οσίου

Ὕχος β'

Ιδιόμελον

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἀγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἀνθρωπὸν Θεοῦ, τοῦ κόσμου τὴν εὔκοσμίαν, τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα Ἰωάννην τιμήσωμεν· πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήνθησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν Οσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὦ θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! τὶς γὰρ ἔγνω Μητέρα, ἀνευ ἀνδρὸς τετοκυίαν, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν, τὸν ἄπασαν τὴν κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐστι βιούλη τὸ κυνθέν, ὃν ὡς βρέφος Πάναγνε, σαὶς ὡλέναις βαστάσα, καὶ μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύση δυσωποῦσα ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὅρμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὁρθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὁ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο Αναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Ἐκγ.).

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις
ἡμῶν,**

**Δέσποτα, συγχώρησον τὰς
ἀνομίας ἡμῖν.**

**Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς
ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός
σου.**

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον,
Κύριε, ἐλέησον.**

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ^{τῆς} γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν
ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις
ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ^{τοῦ} πονηροῦ. ὁ Ἱερεὺς: "Οτι σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ
Ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

ΧΟΡΟΣ: Ἄμην.

**ὁ Ἱερεὺς: "Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ
Ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

ΧΟΡΟΣ: Ἄμην.

Ἀπολυτίκιον.

Ὕχος πλ. δ^ν.

**Ἐξ ὑψους κατῆλθες ὁ
εὔσπλαγχνος, ταφὴν καταδέξω
τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς
τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις
ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.**

Δόξα Πατρὶ...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου

Ὕχος πλ. δ^ν

Ταῖς τῶν δακρύων σου ρίοις,
τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας,
καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς
ἐκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας,
καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ Οἰκουμένῃ
λάμπων τοῖς θαύμασιν Ἰωάννη
Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Ὅχος πλ. δ^ν

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ
Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας
ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον
σκυλεύσας, καὶ Ἔγερσιν δείξας ὡς
Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ
χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν
σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε
Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν
καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν
ἀπεγνωσμένον.

Ἀπόλυσις

ΙΕΡΕΥΣ: Κοφία!

Ο Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ο ὡν εὐλογητὸς
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ο Ἀναγνώστης: Στερεώσαι,
Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ
Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ χώρᾳ, νήσῳ, κώμῃ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

**ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε
σῶσον ἡμᾶς.**

Ο Ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν
τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν
ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ
ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ο Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ
Γίῳ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον,
Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἅγιε
εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός·
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων,
ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων·
ίκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,
προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων·
τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων
ἡμῶν· τοῦ ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**)· τῶν ἀγίων
καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ
καὶ Ἀννης· τοῦ ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ
καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ
πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ
σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων
πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Ο Ἀναγνώστης: Λαμήν.